

విలువలు. ఎము. లక్ష్మీ రమణ సుమారి

“మీ ఫ్రెండ్ నవల సినిమా తీస్తున్నారు కదా?” కాఫీ కప్పు అందిస్తూ ప్రభాత్ ని అడిగింది కాంతిమతి.

“తెలియదు. నువ్వెక్కడ సంపాదించావు ఈ సమాచారం” భార్యను అడిగాడు ప్రభాత్.

“ఎక్కడన్నా తిరిగి సంపాదించాలా ఏమిటి ఆయన గురించి సమాచారం. ఆయన మామూలు మనిషా. ప్రఖ్యాత రచయిత. ప్రతి పత్రికలో ఆయన గురించి

రాస్తూనే ఉంటారు” అన్నది కాంతిమతి.

“ఆ నవల తెచ్చాను. చదువు తారా?” అడిగింది.

“చదువుతాను.”

కాంతిమతి లేచి కొత్తగా ఆ రోజే కొన్న ఆ నవల తీసుకొని వచ్చింది.

అఫీసు నుండి వచ్చి రిఫ్రెష్ అయి విశ్రాంతిగా ఉన్నాడు ప్రభాత్. కాబట్టే అంత పెద్ద నవల చూసి భయపడకుండా ఆ రోజే పూర్తి చేసేయ్యగలననే ధైర్యంతో తెరచి చదవటం మొదలుపెట్టాడు.

చదువుతున్న కొద్దీ అతనికి మతి పోయింది.

అతనీమధ్య నవలలు, పత్రికలు చదవటం లేదు. సాహిత్యం ఏ స్థాయికి చేరు

కున్నది అతనికి తెలీదు. కొన్ని పత్రికలు వివిధమైన కథలు ఎక్కువగా ప్రచురిస్తున్నదీ తెలీదు.

నవల విండా నెక్కు. అవసరం లేని చోటా, అనవసరమైన చోటా, ఏదో ఒక సన్నివేశం కల్పించి అంగాంగ వర్ణన. చదువుతున్న కొద్దీ జగుప్ప, రోత కలిగాయి. తనలాగా పెళ్లయి, పిల్లలున్న వాళ్లు

Bala

విలువలు

లేదు. కానీ కొత్తగా యువ్వనంలోకి అడుగు పెట్టి ఏది మంచో ఏది చెడో తెలుసుకోలేని స్థితిలో యిలా మనసుని రెచ్చగొట్టేట్లున్న కథలు చదివితే ఆ పిల్లలు ఏమౌతారు? అతనికి చాలా చిరాకు కలిగింది.

రాజా చిన్ననాటి స్నేహితుడు. ఇప్పుడు పెద్ద రచయిత అయి డబ్బూ, పేరూ సంపాదించినా అతనితో తన స్నేహం తగ్గలేదు.

ఇప్పటికీ ఏదన్నా ఫంక్షన్ ఉంటే తనను పిలుస్తాడు. తనింట్లో ఏ విశేషం జరిగినా రాజా కుటుంబాన్ని ఆహ్వానిస్తారు. యిద్దరికీ ఎవరి ఉద్యోగాలు, వ్యావసాయ వారికి ఉండటం వల్ల తరచు కలుసుకోలేక పోతున్నా స్నేహానికి మాత్రం ఆటంకం లేదు.

రేపు ఎలాగైనా రాజాని కలసి చర్చించి అతన్ని యిలాటి రాతలు రాయకుండా విరమింపజేయాలనుకొన్నాడు ప్రభాత్.

మర్నాడే రాజా యింటికి వెళ్ళాడు. అంతకుముందు తన వచ్చినా శ్రద్ధగా గమనించలేదు. కానీ ఆ యిల్లు ఐశ్వర్యంతో మునిగి తేలుతున్నట్లు గమనించాడు ప్రభాత్. అధునాతనమైన బంగళా, చుట్టూ గార్డెన్, పోర్టికోలో కారు, కుక్క, నౌకర్లు, యింట్లో ఖరీదైన సామానులు అడుగడుగునా యింటి యజమాని ఐశ్వర్యాన్ని చాటి చెప్తున్నాయి.

రాజా తయారై ఎక్కడికో వెళ్తున్నట్లున్నాడు.

ప్రభాత్ ని చూసి సాదరంగా ఆహ్వానించాడు.

“ఎక్కడికో ప్రయాణమైనట్లున్నావ్?”

“అవును. స్టోరీ డిస్కషన్ ఉందిలే. ఫరవాలేదు. యింకా టైముందిలే. సీతమ్మారెండు కప్పులు లీ తీసుకురా” అంటూ వంట మనిషికి పురమాయింపాడు.

“ఏంటి, యిలా హఠాత్తుగా వచ్చావు. ఏంటి విశేషం. కూర్చో” అన్నాడు. యిద్దరూ కూర్చున్నారు. ప్రభాత్ కి ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు. తానేదో అతనితో చర్చించాలనీ, బోధించాలనీ వచ్చాడు. కానీ యితను బిజీగా ఉన్నాడు. తన మాటలు వింటాడా అనలు.

“ఏం లేదు. మొన్న నీ నవల చదివాను. అదే మృత్యుక్షణం. దాని గురించి మాట్లాడదామనీ” అన్నాడు ప్రభాత్. “ఓ. చదివావా. చాలా ధాంక్స్. దానిమీద ఏమిటి నీ అభిప్రాయం?” అడిగాడు రాజా. “నీ నవల నాకేం నచ్చలేదు రాజా” అనేశాడు ప్రభాత్.

“ఎందుకని?” తాపీగా అడిగాడు రాజా. “నెక్స్, హింస తప్ప నాకేం కనబడలేదు అందులో” అన్నాడు.

“ఇప్పటి ట్రెండ్ యింతే” అన్నాడు రాజా. “అంటే ట్రెండ్ బట్టి రాస్తావు అంతే

అనేశాగా అన్నాడు ప్రభాత్.

“నేను ప్రాఫెషనల్ రైటర్ ని. ఎప్పుడూ ఏదో ఒకటి రాసి వెలుగులో ఉండటమే నాక్కాలి. నూటికి తొంభైశాతం మంది యిలాటి రచనలే కోరుకుంటున్నారు. నేను వాళ్ళకు కావల్సింది అందిస్తాను” అన్నాడు రాజా.

ప్రభాత్ ఏమీ మాట్లాడలేకపోయాడు.

“నీలాగ ఆలోచించే వాళ్లు ఎందరంటారు. సాహితీ విలువలు గల రచనలు మాత్రమే అచ్చు వేయాలని మొదలు పెట్టిన వ్యక్తికలు ఎంతవరకు నడుస్తున్నాయి? యిదివరకు ప్రేమ కథలు వచ్చాయి. యిప్పుడు హింస, ప్రతీకారం, శృంగారం ఉంటే బాగా నడుస్తున్నాయి. ఇక కొన్నాళ్ళకు యింకేమి కావలసి వస్తే అది ప్రధానంగా నవలలు వస్తాయి. నేను ఒక్కడిని మడిబట్టు కట్టుకొని కూర్చున్నంత మాత్రాన సాహిత్యం విలువ పెరిగిపోదు. పైగా నా కన్నా ఎక్కువ శృంగారం రాసేవాడు వచ్చి పేరూ డబ్బూ సంపాదించేస్తాడు. వాళ్ళకా ఛాన్స్ నేనేందుకివ్వాలి? రచయితగా నా స్థానాన్ని నేను నిలబెట్టుకోవలసినా అహర్నిశమూ కృషి చేస్తాను” అన్నాడు రాజా.

ప్రభాత్ మౌనం వహించాడు.

అతని మనసులో ఎన్నో ప్రశ్నలు మెదులుతున్నాయి.

కానీ వాటిని రాజాముందు బయట పెట్టలేకపోయాడు.

సాహిత్యానికి ప్రయోజనం లేదా?

ఏదో ఒకటి రాసి ప్రజలముందు విరజిమ్మి డబ్బు చేసుకోవటమేనా?

అర్థం తప్ప పరమార్థం లేదా?

శక్తివంతమైన ప్రచార సాధనం వ్యక్తికా రంగం. కథలవల్ల ప్రజలను మూఢ నమ్మకాల నుంచి, మూర్ఖత్వం నుంచి తప్పించి జాగృతి కలిగించారు వీరేశలింగం, గురజాడ వంటివారు.

పాఠకులకు బోర్ కొట్టకుండా ఉండటానికి వీలైనంత వినోదం జొప్పించినా, సందేశాత్మకంగా ఉంటే వారికి చదివినందుకు మేలు చేకూరుతుంది కదా?

సామాజిక బాధ్యత, సామాజిక స్పృహ మనిషిన్నవాడికి అవసరం. మరి రచయితకు ఆ బాధ్యత లేదా?

యివన్నీ రాజాను అడగదల్చుకోలేదు ప్రభాత్.

రాజాకు యిద్దరు కూతుళ్లు.

మీ జి.కె.ఎంత?

- (1) ఒక రాష్ట్రానికి ముఖ్యమంత్రులయిన మొట్ట మొదటి తండ్రి కొడుకులు ఎవరు?
- (2) ఆక్స్ ఫర్డ్ యూనివర్సిటీ నుండి డాక్టరేట్ పొందిన ప్రథమ మరియు ఆఖరి భారతీయు లెవరు?
- (3) 'గాన్ విత్ ది విండ్' పుస్తక రచయిత ఎవరు?
- (4) ప్రపంచంలో కెల్లా అత్యుత్తమ భూగర్భ రైల్వే పేరు పొందిన మెట్రో రైల్వే ఏ దేశంలో వుంది?
- (5) ప్రస్తుతం 'అలీన దేశాల' ఛైర్మన్ ఎవరు?
- (6) 'రిచర్డ్ అటెన్ బరో' నిర్మించిన - జైకిరణ్
- (7) ఆశియాలోని మొట్ట మొదటి భూగర్భ షాడ్ ఎలక్ట్రిక్ పవర్ యూనిట్ ఎక్కడ వుంది?
- (8) 'నైటింగేల్ ఆఫ్ ఇండియా' అని సరోజినీ నాయుడుని అంటారు. అయితే సరోజినీ నాయుడుగారు ఎవరిని 'నైటింగేల్ ఆఫ్ ఇండియా' అని పిలిచే వారు?
- (9) 'గ్రూప్ ఆఫ్ సెవెన్' (జి-7) అని పిలువబడే ఏడు ధనిక దేశాల పేర్లేమిటి?
- (10) జె.కె.ఎల్. ఎఫ్. విస్తరణ ఏమిటి?

(జనాబులు ఈ సంచికలోనే)

వెద్ద కూతురికి పదిపానెళ్లు.
 “మీ అమ్మాయి నీ నవలలు చదువుతుందా?” అడిగాను.

“నీ అభిప్రాయం అర్థమైంది. అంటే నా కథలు చదివితే పిల్లలు చెడిపోతారు కాబట్టి నా కథలు నా పిల్లలను చదవనివ్వనేమో అనుకుంటున్నావు కదూ. అదేమీ లేదు. నా కథలు ఏవైనా సరే నా పిల్లలు చదువుతుంటే నేనేమీ అనను. అయినా పిల్లలు అన్నీ తెలుసుకొని తమంత తామే అర్థంచేసుకోవాలి. వాళ్లను ఎంతకని కట్టిపారేయగలం. బైట రకరకాల సాధనాలు ఉన్నాయి. సినీమాలు, వీడియోలు ఉన్నాయి. చెడిపోయే వాళ్లకు ప్రశ్నేకించి నా నవలలే అఖ్యరేడు” అన్నాడు రాజా.

“ఏమిటో ఈమధ్య ఏమీ చదవటం లేదు తీరికలేక, యిప్పుడు సడన్ గా నీ నవల కదా అని కుతూహలంతో చదివాను. ఎంతో ఆశించి చదివిన నాకు అలాటి కథ చదవగానే ఎందుకో చాలా నిస్పృహ కలిగింది. దాంతో ఆపుకోలేక వచ్చాను. నువ్వు స్నేహితుడివి కదా విమర్శ స్వీకరిస్తావనుకున్నాను” అన్నాను.

“నువ్వు సహృదయంతో వచ్చావని తెలుసు నాకు. నీ విమర్శ అర్థం చేసుకున్నాను. కానీ నా పాయింట్స్ కూడా నువ్వు అర్థం చేసుకోవాలి” అన్నాడు రాజా.

అతన్ని తను మారుద్దామనుకున్నాడు. కానీ అతనే తనని మార్చేద్దామని చూస్తున్నాడు.

“కాలం మారిపోయింది” అన్నాడు ప్రభాత్.

“కాలం మారలేదు. పూర్వకాలంలో బూతు పురాణాలు, బొమ్మలు లేవా? ఏదో గ్రాంధికంలో ఉంటే ఎవరికీ అర్థంకాక ఊరుకొనేవారు. జయదేవుడి అష్టపదులు చూడు. అర్థం తెలిస్తే అది భక్తిగా వినగలవా నువ్వు. పూర్వకాలంలో రాజుల్ని మెప్పించేందుకు వారి మీదా, వారి రాణుల మీదా, ఉంపుడుగత్తెలమీదా కవిత్యం విశృంఖలంగా రాయలేదా. పురుషులే కాదు. ఎంతోమంది కవయిత్రులు కూడా శృంగారానికి అధిక ప్రాధాన్యత యిచ్చి విజృంభించి రాసిన కవిత్యం ఎంతో ఉంది” అన్నాడు రాజా.

వంట మనిషి లీ తెచ్చి యిచ్చింది. లీ ప్రభాత్ కి యిచ్చి తాను లోపలకు వెళ్లి వచ్చాడు రాజా. అతను రెండు వెగ్గులు వేసుకొచ్చా

డని గ్రహించాడు ప్రభాత్.
 ఉబ్బిన రాజా కళ్లు కళ్లలో జీరలు అతను తరచు తాగుతున్నాడన్న విషయాన్ని తెలియజేస్తున్నాయి.

సామాజిక స్పృహ సంగతి అవతల వెడితే అసలు స్పృహలో ఉండి రాస్తున్నాడా అతను అని ఆశ్చర్యం కలిగింది ప్రభాత్ కి.

“వచ్చే నెల మా కుటుంబం అంతా అమెరికా వెళ్తున్నాం” అనందంగా చెప్పాడు రాజా.

“అలాగా చాలా సంతోషం” అన్నాడు ప్రభాత్.

అతను లీ తాగడం ముగించి లేచాడు. “రాక రాక వచ్చావు, కాసేపు తీరికగా మాట్లాడటానికి కూడా లేకపోయింది”

“ఫరవాలదు. బనల ఎల్లాను ప్రభాత్ ముందుకి నడిచాడు.

“నీ యిష్టం” అన్నాడు రాజా. ప్రభాత్ బయటకు వచ్చాడు. బన్ స్ట్రాప్ వేపు నడుస్తున్నాడు.

అతని ముందునుంచి రాజా కారు దూసుకుపోయింది.

ప్రభాత్ ఆలోచిస్తున్నాడు. రాజా లాంటి రచయితలు మంచి రచనలు చేయగలిగి ఉండి కూడా చేయకపోవడానికి కారణం ఏమిటి?

“డబ్బు”, “పేరు” కీర్తి.....కనకం. ఈ రెండింటికోసం వారు కలాన్ని అమ్ముకొంటున్నారు. అందుకనేనా వెద్దలు ఋషి కానివాడు కావ్యం రచించలేడన్నారు.

పట్టు వదలని విక్రమార్కుడు వినోద్ ఖన్నా

‘మహా సంగ్రామ్’ చిత్రంమీద వినోద్ ఖన్నా ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకున్నాడు. కానీ అవన్నీ అడియాలు అయిపోయాయి. దీంతో అతని ‘ప్రెస్’ డేనయి పోయింది. పాత రేటింగ్ మంటున్నారు నిర్మాతలు. అమితాబ్, మిథున్ ల తాను రేటు తగ్గించుకోను అంటున్నాడీ పెద్ద మనిషి! ఇప్పుడెలా? ఫిల్మ్ లైన్ పదిలేసేందుకు రెడీ అవుతున్నాడా ఈ యాంగ్లీ యంగ్ హీరో? అదే జరిగితే, ఇప్పుడే రజనీష్ ఆశ్రమంలో మనశ్శాంతి పొందగలడు.

-సుంకర

నిజంగానే నొచ్చుకుంటూ అన్నాడు రాజా.

“ఫరవాలేదు. ఏదో ఆ నవల గురించి మాట్లాడదామని వచ్చాను. అది అయిపోయింది” అన్నాడు ప్రభాత్.

“నేను చెప్పిందానికి కన్విన్స్ అయ్యావా?” అడిగాడు రాజా.

ప్రభాత్ ఏమీ మాట్లాడకుండా చిరు నవ్వు నవ్వి ఊరుకున్నాడు.

అతని మనసు ఏమాత్రం రాజీ పడలేదు రాజా మాటలకు. అయినా రాజా వ్యవహారం చూస్తే తన మాటలు ఏమీ వినిపించుకొనేటట్లు లేదు.

డబ్బు సంపాదన అనే నిషా అతన్ని ఆవరించింది. అతను అందులోంచి బయటకు రాడు.

“పద, నిన్ను యింటి దగ్గర డ్రాప్ చేస్తాను” అన్నాడు రాజా.

సంసారం, తావత్రయం ఉన్న వారికి ఎలాగ జీవితంలో వైకి వద్దాం అనే ఉంటుంది కానీ ఉత్తమ రచనలు చేయాలని ఉండదా?

కానీ మరి కొందరు ఎంత దుస్థితిలో ఉన్నా మంచి రచన అయితే తప్ప చెయ్యకుండా ఉన్నవాళ్లు లేరా?

పెరుగుట విరుగుట కొరకే అన్నారు.

పెచ్చుమీరిన ఈ శృంగారం, హింస మొదలైన రసాలు పోయి సాహిత్యం కొత్త చిగుళ్లు వేసే రోజు తప్పక వస్తుంది.

అరోజు దగ్గర్లోనే ఉంది.

అదే అశోతో అడుగులు ముందుకు వేశాడు ప్రభాత్.